

samlingen, idet dog eet land, USA, afholdt sig fra at stemme. I en stemmeforklaring meddelte den amerikanske delegerede, at bortset fra at de fleste af den påtænkte organisations opgaver allerede behandles tilfredsstillende af FAO, betvivlede hans regering, om der indenfor den nærmeste fremtid kunne opnås praktiske resultater med hensyn til en stabilisering af landbrugspriserne.

5. Genopbygningshjælpen til Korea.

(Dagsordenens punkt 17).

Beretningen fra generaldirektøren for FNs genopbygningshjælp til Korea (UNKRA)

blev i 2. udvalg taget til efterretning ved en resolution, til hvilken bl. a. Sverige var medforslagsstiller, og i hvilken samtidig udtaltes en opfordring til alle regeringer om at yde den fornødne finansielle støtte til gennemførelsen af UNKRAs program og en anmodning rettedes til forhandlingsudvalget for fonds udover budgettet om at tage skridt til at opnå yderligere tilsagn om støtte og prompte opfyldelse af allerede givne tilsagn.

Resolutionen, som kun de 5 øststater stemte imod, bekræftedes den 10. december af plenarforsamlingen.

VIII. Sociale, kulturelle og humanitære spørgsmål.

1. Beretning fra FNs højkommissær for flygtninge.

(Dagsordenens punkt 27).

Ved beretningens fremlæggelse udtalte højkommissæren, at erfaringen havde vist, at man ikke kunne regne med en løsning af flygtningeproblemet alene ved at fortsætte arbejdet indenfor de hidtil givne rammer. Den virksomhed, der var udført med støtte af Ford Foundation til fordel for flygtningene, viste imidlertid, at betydelige resultater kunne opnås ved at gennemføre enkeltprojekter i samarbejde med opholdslandene og private organisationer.

Med udgangspunkt i disse erfaringer havde højkommissæren opstillet et nyt program, hvis gennemførelse ville koste 12 mill. dollars.

Under den påfølgende debat kritiseredes højkommissærens virksomhed af østblokkens delegerede, der hævdede, at flygtningeproblemet forlængst ville være løst, hvis man i sin tid havde gennemført en repatriering af flygtningene. Højkommissæren svarede bl. a., at han altid søgte at bistå flygtninge, der selv ønskede repatriering, men at henvendelser herom til øststaterne var blevet afvist eller forblevet uden svar.

Iøvrigt mødte højkommissærens nye program velvilje fra de fleste sider. USA og Storbritannien gav ligesom tidligere udtryk for, at det primære ansvar for en løsning af flygtningeproblemet måtte påhvile op-

holdslandene, der ikke i en ubegrænset periode kunne påregne international hjælp hertil. Dette synspunkt blev med henvisning til opholdslandenes vanskelige økonomiske stilling bestridt af Grækenland såvel som af de arabiske stater, der øjensynlig frygtede, at en beslutning i så henseende ville kunne danne præcedens for spørgsmålet om fortsat international støtte til palæstinaflygtningene.

Den svenske delegerede betvivlede muligheden af at tilvejebringe de tilstrækkelige midler til højkommissærens program gennem frivillige bidrag og fremsatte et resolutionsforslag om at udrede beløbet af FNs budget.

Stemningen i 3. udvalg var imidlertid overvejende for at realisere programmet på frivillig basis, og et hertil sigtende resolutionsforslag, fremsat bl. a. med USAs støtte, blev med visse tilpasninger for at imødekomme de arabiske stater vedtaget med 40 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 5, medens 10 afholdt sig fra at stemme.

Det svenske forslag blev forkastet med 27 stemmer mod 9 (de skandinaviske lande og den arabiske gruppe), medens 21 afholdt sig fra at stemme.

Plenarforsamlingen godkendte den 21. oktober den af 3. udvalg vedtagne resolution med 44 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 5 (østblokken), medens 8, deriblandt de arabiske stater og Indien, afholdt sig fra at stemme.